

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 23.3.2007
KOM(2007) 131 endelig

**TREDJE BERETNING FRA KOMMISSIONEN TIL RÅDET
OG EUROPA-PARLAMENTET**

**om anvendelsen af Rådets forordning (EF) 797/2004
om foranstaltninger til forbedring af betingelserne for
produktion og afsætning af biavlprodukter**

{SEK(2007) 368}

INDHOLDSFORTEGNELSE

1.	Indledning	3
2.	Situationen i verden	3
2.1.	Produktion	3
2.2.	Samhandel	4
2.2.1.	Eksport	4
2.2.2.	Import	4
3.	Situationen i Den Europæiske Union	4
3.1.	Forsyningssituationen	4
3.2.	Optælling (tabel 9)	5
3.3.	Forbrug og afsætningsfremme af biavlprodukter	5
4.	Anvendelsen af honningprogrammerne	6
4.1.	Udgiftsoverslag	6
4.2.	Afholdelse af udgifter (tabel 16 til 18 – figur 12)	7
4.3.	Mål	8
4.3.1.	Specifikke mål	8
4.3.2.	Forslag fra medlemsstaterne	9
5.	Forslag fra sektorens erhvervsaktive	10
6.	Konklusion	11

Denne beretning ledsages af et arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene (i en fransk udgave), der indeholder de tabeller og figurer, der henvises til i denne beretning.

1. INDLEDNING

Det fastsættes i artikel 7 i Rådets forordning (EF) nr. 797/2004 om foranstaltninger til forbedring af betingelserne for produktion og afsætning af biavlsprodukter¹, at Kommissionen hvert tredje år fremsender en beretning om anvendelsen af forordningen til Europa-Parlamentet og Rådet. Denne forpligtelse opfyldes med nærværende beretning.

I januar 2004 blev den anden beretning fra Kommissionen om anvendelsen af Rådets forordning (EF) nr. 1221/97² ledsaget af et forslag til rådsforordning om at gøre sidstnævnte mere effektiv. I betragtning af at biavlsprogrammerne havde en stærk lighed med hinanden fra år til år, vurderede man, at det ville være hensigtsmæssigt at udarbejde nationale programmer for treårsperioder.

Forordning (EF) nr. 1221/97 blev derfor ophævet og erstattet af forordning (EF) nr. 797/2004. Kommissionens forordning (EF) nr. 917/2004 om gennemførelsesbestemmelser³ fastsætter bl.a. de oplysninger, biavlsprogrammerne skal indeholde, fristen for deres fremsendelse, fordelingsnøglen for EU-samfinansieringen og de data, der skal indgå i strukturundersøgelserne af sektoren.

I overensstemmelse med bestemmelserne i forordningen har medlemsstaterne fremsendt deres undersøgelse af strukturen i sektoren (herunder optælling af bistader).

Det er vigtigt at notere, at alle medlemsstater - hvilket afspejler deres interesse for sektoren - har udarbejdet et biavlsprogram, der afdækker behovene i den europæiske biavlssektor.

2. SITUATIONEN I VERDEN

Verdens største honningproducent er Asien, fulgt af Europa og Nordamerika (tabel 1). Argentina er blevet verdens største eksportør efterfulgt af Kina, mens EU er den største importør.

2.1. Produktion

Verdensproduktionen af honning androg 1 381 000 t i 2005 (tabel 1). I perioden 2001-2005 voksede verdensproduktionen med 9,2 %. Siden 1996 er den steget med 25 % (figur 1).

Siden 2004 er EU som følge af udvidelsen med 10 nye medlemsstater blevet den anden største producent i verden. I 2005 producerede EU 174 000 t honning (tabel 2), dvs. 13 % af verdensproduktionen, mens Kina konsoliderede sin stilling som den største producent i verden med en produktion på 305 000 t, hvilket repræsenterer en stigning på 20 % siden 2001. De andre store producenter er USA og Argentina med en produktion på omkring 85 000 t for hver.

De to nye EU-lande er ligeledes vigtige honningproducenter (ca. 19 000 t for Rumænien og 8 000 t for Bulgarien).

¹ EUT L 125 af 28.4.2004, s. 1.

² KOM(2004) 30 endelig.

³ EUT L 163 af 30.4.2004, s. 83.

2.2. Samhandel

Samhandelen på verdensplan svarer til omkring 25 % af den samlede produktion af honning.

2.2.1. Eksport

Verdenseksporten af honning udgjorde omkring 325 000 t i 2005 (tabel 3). Argentina eksporterede 108 000 t i 2005 og blev den største eksportør (mere end 30 % af verdenshandelen). Landets eksport voksede med mere end 40 % i forhold til de foregående år. Kina, der traditionelt var den største eksportør, har haft et ret stærkt fald i eksporten siden 2001 (88 000 t i 2005 mod 107 000 t i 2001).

Blandt de andre eksportlande har nye lande som Indien haft en relativ stærk vækst i eksporten (fra 3 000 t i 2001 til 17 000 t i 2005). Modsat er Brasiliens eksport faldet voldsomt, først og fremmest af hygiejnegrunde. Siden 2006 har Brasilien ikke haft tilladelse til at eksportere til EU. Tyrkiet har også oplevet en stærk nedgang i sin eksport.

2.2.2. Import

Det største importmarked er fortsat EU, der med 155 000 t aftog omkring 45 % af den honning, der blev importeret i verden i 2005 (tabel 4). Nordamerika er den anden største importregion (114 000 t). Tyskland og Det Forenede Kongerige repræsenterede næsten 70 % af den samlede import i EU i 2005 (tabel 6).

Importen af honning på verdensplan er steget støt siden slutningen af 1970'erne på grund af det stigende forbrug af naturprodukter og kosttilskud, visse producenters vellykkede tiltag for at indføre specialhonning eller lavprishonning, som regel i form af blandingsprodukter, og stigningen i industriens forbrug af honning.

3. SITUATIONEN I DEN EUROPÆISKE UNION

3.1. Forsyningssituationen

EU har underskud af honning og må normalt importere ca. halvdelen af sit forbrug med en selvforsyningsgrad i 2004/05 på 54,2 % (tabel 5). Selvforsyningsgraden er imidlertid forbedret siden udvidelsen til 25 medlemsstater, da den tidligere lå på ca. 45 %.

De tre største honningproducenter i EU er Spanien, Tyskland og Ungarn med henholdsvis 32 000, 26 000 og 19 500 t i 2004/05. Produktionen i de 10 medlemsstater, der tiltrådte Fællesskabet i 2004, udgør omkring 43 000 t, dvs. 25 % af den samlede produktion i EU. De største producenter blandt disse medlemsstater er Ungarn og Polen.

EU importerer ca. 150 000 t honning om året. Argentina er EU's største leverandør med 71 000 t (dvs. næsten 50 % af den samlede EU-import i 2005) efterfulgt af Mexico og Brasilien (figur 5 – tabel 6). Importen fra Mexico har været faldende siden 2000 på trods af et toldkontingent på 30 000 t med nedsat told.

Importen fra Rumænien og Bulgarien udgør lidt over 10 000 t.

Eksporten fra EU til tredjelande repræsenterer kun lidt over 6 000 t, dvs. 3,5 % af produktionen i 2005 (tabel 7). Den største aftager af eksporten er Schweiz (ca. 1 500 t i 2005).

Importpris

Den gennemsnitlige importpris i EU er faldet stærkt siden 2003, fra 2,31 €/kg til 1,29 €/kg (tabel 8a). Dette prisniveau er lavt, men svarer til niveauet i de første år efter 2000 (inden importforbuddet for kinesisk honning). I 2003 var priserne ekstraordinært høje, hvilket særlig skyldtes, at den kinesiske lavprishonning til under 1 €/kg ikke var disponibel på EU-markedet, der er det største importområde i verden.

Ifølge de foreliggende tal for 2006 er importprisniveauet svagt stigende (1,34 €/kg).

Eksportpris

Den gennemsnitlige eksportpris for EU-honning er også faldet siden 2004, men ligger fortsat på et forholdsvis højt niveau. Gennemsnitsprisen på 3,63 €/kg (tabel 8b) er klart højere end prisen på importeret honning. Dette skyldes, at den europæiske honning ofte er af høj kvalitet med eftersøgte særlige organoleptiske kvaliteter (monoflorale honninger).

3.2. Optælling (tabel 9)

I overensstemmelse med artikel 3 i forordning (EF) nr. 797/2004 foretager medlemsstaterne en undersøgelse af produktions- og afsætningsstrukturerne, som fremsendes sammen med biavlsprogrammerne. Da programmerne har været treårige siden 2004, gives der kun meddelelse om optællingerne hvert tredje år.

Ifølge de tal, som medlemsstaterne har fremsendt, er det samlede antal biavlere i Fællesskabet 593 000, hvoraf 17 986 anses for at være erhvervsbiavlere (mindst 150 bistader).

Det samlede antal bistader er 11 631 300, hvoraf 4 321 901 tilhører erhvervsbiavlere. 3 % af biavlerne ejer med andre ord næsten 40 % af staderne. Antallet af stader er vokset med 2 754 091 siden 2003. Denne stigning skyldes udelukkende udvidelsen af EU, idet der er optalt 2 870 872 bistader i de 10 nye medlemsstater. Stigningen i antallet af stader svarer stort set til stigningen i produktionen (ca. +26 %).

De medlemsstater, der har flest stader, er Spanien, Grækenland, Frankrig og Italien. Blandt de lande, der blev medlemmer af EU i 2004, har Polen og Ungarn flest stader.

Hvis man ser på, hvor der relativt er flest erhvervsbiavlere, kommer Spanien ind på en førsteplads med en andel på 76 % efterfulgt af Grækenland.

I absolutte tal er erhvervsbiavlerne koncentreret i fem medlemsstater: Grækenland, Spanien, Frankrig, Italien og Ungarn.

3.3. Forbrug og afsætningsfremme af biavlsprodukter

Det årlige forbrug af honning pr. indbygger er 0,7 kg i 2005. Der er ikke konstateret nogen mærkbar stigning i de seneste år.

Forbruget af honning i medlemsstaterne er størst i Grækenland (1,7 kg pr. år. pr. indbygger) efterfulgt af Østrig, Tyskland og Spanien.

For at forbedre konkurrenceevnen for honning med oprindelse i Fællesskabet i lyset af konkurrencen fra resten af verden kan biavlsprodukter for første gang komme i betragtning til

oplysningskampagner og salgsfremstød for landbrugsprodukter på det indre marked i medfør af Kommissionens forordning (EF) nr. 422/2005⁴.

De vigtigste mål består bl.a. i at informere forbrugerne om diversitet, organoleptiske kvaliteter og produktionsbetingelser for biavlprodukter med oprindelse i Fællesskabet og hjælpe forbrugerne med at få klarhed på produktbeskrivelsen.

4. ANVENDELSEN AF HONNINGPROGRAMMERNE

4.1. Udgiftsoverslag

Udgifter pr. medlemsstat

I henhold til artikel 2 i forordning (EF) nr. 917/2004 skal medlemsstaterne indberette deres programmer til Kommissionen hvert tredje år. De indberettede programmer skal bl.a. omfatte anslåede omkostninger og finansieringsplaner.

Ud fra disse officielle beretninger tildeles de årligt disponible EU-midler på grundlag af EU-bestanden, som fremgår af bilag I til forordning (EF) nr. 917/2004. Hver medlemsstats andel af bistader i forhold til det samlede antal bistader udgør dermed den procentdel af det teoretiske maksimale beløb, som hver medlemsstat har krav på, inden der foretages en eventuel fordeling af de midler, der ikke er anmodet om i udgiftsoverslagene.

I perioden 2004–2006 (tabel 9) har Spanien det største teoretiske krav (21,2 %) blandt medlemsstaterne, efterfulgt af Grækenland med (11,9 %), Frankrig (9,9 %), Italien (9,5 %), Polen (8,2 %) osv. Takket være midler, som nogle medlemsstater ikke anmodede om, kunne især to medlemsstater drage fordel af en forhøjelse af deres budgettildeling i forhold til deres teoretiske andel. Det drejer sig om Italien (13,7 % af budgettet mod 9,4 % af bistaderne) og Ungarn (8,2 % af budgettet mod 7,5 % af bistaderne).

Hvad angår programmerne for 2005, tegner tre medlemsstater (Spanien, Grækenland og Italien) sig for næsten 47 % af de disponible EU-midler. Inddrages Frankrig og Ungarn, tegner disse fem medlemsstater sig for 64 % af midlerne og 60 % af bistaderne. Det er dermed påvist, at det er medlemsstaterne med de fleste bistader, som trækker mest på de samfinansierede programmer.

Hverken ændringen af Rådets forordning i 2004 eller udvidelsen har medført ændringer af betydning, hvad angår udnyttelsen af budgettet. Dog har nogle medlemsstater konstateret, at deres teoretiske andel mindskes. Dette er tilfældet for Spanien, hvis andel er faldet fra 27 % i 2003 til 21 % for programmerne 2005–2007. Da det samlede budget er øget for at tage højde for udvidelsen (fra 16,5 mio. € til 23 mio. €), har dette ikke påvirket Spaniens budgettildeling i absolutte tal. Tværtimod er udgiftsoverslagene trods faldet i den teoretiske andel steget (fra 4 377 000 € i 2003 til 4 890 000 € i 2005).

Udgifter opdelt efter foranstaltningstype

Tabel 11, 12 og 13 viser udgiftsoverslagene opdelt efter foranstaltningstype for hver medlemsstat for årene 2005–2007.

⁴ EUT L 68 af 15.3.2005, s. 5.

Det må dog bemærkes, at der i forbindelse med ændringen af Rådets forordning i 2005 er indført en ny foranstaltningstype: genoprettelse af bibestande.

I 2005 og 2006 er bekæmpelse af varroatose fortsat den mest anvendte foranstaltning (mellem 33 og 35 %, eller mere end 8 mio. €), fulgt af faglig bistand (26 %, eller næsten 6 mio. €), rationalisering af stedeflytning (19 %, eller næsten 4,5 mio. €), analyse af honning (8 %, eller ca. 1,8 mio. €), genoprettelse af bibestande (6 - 7 %, eller 1,5 mio. €) og endelig anvendt forskning (5 %, eller ca. 1 mio. €).

I forhold til de tidligere år konstateres der et relativt stort fald i de midler, der tildeles bekæmpelsen af varroatose, selv om dette fortsat er den mest anvendte foranstaltning. Denne foranstaltning lagde beslag på mere end 42 % af budgettet i årene 2001-2002. Dette skyldes primært indførelsen af foranstaltningen vedrørende genoprettelse af bibestande og en let øget udnyttelse af analyser af honning.

- Foranstaltninger vedrørende bekæmpelse af varroatose indgår i alle programmer uden undtagelse.
- Næsten alle medlemsstater anmoder om foranstaltningerne vedrørende faglig bistand. Af alle medlemsstater er udgiftsoverslagene størst i Italien (over 1 mio. €), medens Spanien kun forventer at afsætte 10 % af sit budget til denne foranstaltning.
- Foranstaltninger vedrørende rationalisering af stedeflytning indgår i 15 medlemsstaters ansøgninger herunder alle sydeuropæiske lande (hvor andelen af erhvervsbiavlere er højst, og hvor man også finder en betydelig mangfoldighed af planter, der egner sig til honningproduktion, med forskellige blomstringsperioder).

Det kan konstateres, at Spanien afsætter mere end 40 % af sit budget til rationalisering af stedeflytning, hvilket repræsenterer næsten 50 % af alle EU-udgifter til denne foranstaltning.

- Analyser af honning indgår i 20 medlemsstaters programmer. Denne foranstaltning anvendes mest i Østrig, Polen og Spanien.
- Selv om foranstaltningen genoprettelse af bibestande er indført for nylig, har 15 medlemsstater udtrykt interesse for denne. Frankrig har ansøgt om det største beløb (mere end 500 000 EUR), og dette kan tilskrives en særlig bevågenhed over for spørgsmålet om bidød.
- Endelig indgår foranstaltninger til fordel for anvendt forskning i 15 nationale programmer. De franske og italienske ansøgninger står for 50 % af det samlede beløb, der ansøges om.

4.2. Afholdelse af udgifter (tabel 16 til 18 – figur 12)

Gennemførelsen af honningprogrammerne skal være afsluttet inden den 31. august hvert år, og udbetalingerne for året skal være afsluttet senest den 15. oktober.

Ifølge foreløbige tal for 2006 blev 82,5 % af medlemsstaternes samlede udgiftsoverslag ført ud i livet, dvs. ca. 19 mio. € er udbetalt ud af en samlet ramme på 23 mio. €. Da staterne kan forelægge visse udgifter på et senere tidspunkt, forventes den endelige udnyttelsesgrad for 2006-programmerne at være højere. Udnyttelsesgraden var 84 % for 2004-programmerne, der gik forud for udvidelsen af EU. Udnyttelsesgraden faldt en smule (78 %) for 2005-

programmerne, der som de første blev gennemført efter systemet med treårige programmer. Dette kan forklares ved, at de nye medlemsstater ikke havde erfaring med disse programmer, og det var undertiden tidskrævende at iværksætte de nationale administrative og lovgivningsmæssige procedurer. I øvrigt har hovedparten af disse medlemsstater forbedret deres udnyttelsesgrad betydeligt i 2006. Dette er bl.a. tilfældet for Ungarn og Polen, og dette er tegn på, at programmerne er brugervendelige. Vi kan håbe på en endnu højere udnyttelsesgrad for 2007-programmerne.

I produktionsåret 2005 udnyttede 14 medlemsstater mere end 80 % af deres disponible budget mod kun 13 medlemsstater i 2006 (dette tal forventes at stige).

Blandt de største bidragsmodtagere udnyttede Spanien 95 % af sit budget i 2005 og allerede næsten 80 % i 2006, Grækenland har udnyttet mere end 80 % (trods nedgang i det nationale budget), og Italien og Frankrig mere end 90 %. For de 10 nye medlemsstater konstateres der overordnet set en klar forbedring i udnyttelsesgraden med hensyn til gennemførelsen af programmerne fra 2005 til 2006. Eksempelvis steg udnyttelsesgraden for Ungarn fra 29 % til 88 %, og for Polen fra 51 % til over 72 %, hvilket giver håb om, at det er muligt at nå frem til en optimal udnyttelse af programmerne i EU-27.

Én medlemsstat, Slovakiet, har ikke udnyttet sit disponible budget overhovedet.

4.3. Mål

Alle foranstaltninger, som medlemsstaterne foreslår i deres nationale programmer, kan komme i betragtning, så længe de udelukkende søger at opfylde målene i en af de støtteberettigede foranstaltninger.

4.3.1. Specifikke mål

Formålet med **faglig bistand** er effektivisering af produktionen og afsætningen, når bedre teknikker tages i brug. Uddannelseskurser og andre uddannelsestiltag for biavlere og ledere af sammenslutninger eller kooperativer omhandler navnlig områder som avl og sygdomsforebyggelse, indsamlings-, emballerings-, og transportmetoder og markedsføring.

Foranstaltningen **bekæmpelse af varroatoze** har til formål at nedbringe udgifterne til behandling af stader, idet en del af disse udgifter dækkes. Denne parasitlidelse medfører et stærkt fald i produktionsudbyttet og tab af bikolonier, hvis de ikke behandles. Den svækkelse af kolonierne, som varroatosan medfører, fører også til følgesygdomme. Varroatoze kan ikke udryddes fuldstændigt, og behandling af stader med autoriserede produkter er den eneste måde at undgå følgevirkningerne af denne sygdom.

Rationalisering af stadeflytning har til formål at sikre forvaltningen af stadeflytning inden for EU og udnyttelsen af de tilgængelige områder med høj koncentration af biavlere i blomstringssæsonen. Forvaltning af stadeflytning kan bl.a. omfatte, at der føres dagbog over stadeflytningerne, at der investeres i udstyr, og at der foretages opgørelser af honningydelsen.

Støtteforanstaltninger til **analyse af honning** skal forbedre afsætningen af honning. Når der finansieres analyser af honnings fysisk-kemiske kendetegn ud fra dens botaniske oprindelse, kan biavleren få et præcist kendskab til honningens kvalitet og således en bedre markedsudnyttelse af sit produkt.

Foranstaltningen **genoprettelse af bibestande** åbner mulighed for, takket være finansiering af aktiviteter der fremmer avlen af dronninger eller erhvervelse af bikolonier, at kompensere for tab af bier og deraf følgende produktionstab.

Foranstaltningen **anvendt forskning** vedrørende forbedring af honningkvalitet og formidling af resultaterne heraf kan bidrage til at øge producenternes afkast i bestemte regioner.

4.3.2. Forslag fra medlemsstaterne

Hovedparten af medlemsstaterne har besvaret Kommissionens rundspørge, der har til formål at indhente deres kommentarer vedrørende gennemførelsen af programmerne.

Medlemsstaterne er overordnet set tilfredse med den måde, hvorpå programmerne forvaltes, og der slås ikke til lyd for at ændre forordning (EF) nr. 797/2004. Det, at programmerne planlægges for en treårig periode, anses for en forbedring, som gør det muligt at foregribe og planlægge visse foranstaltninger. Medlemsstaternes oftest fremsatte anmodning går ud på at opnå yderligere fleksibilitet med hensyn til tilpasningen af programmer.

Retten til at ændre programindholdet i løbet af perioden er fastlagt ved gennemførelsesforordning (EF) nr. 917/2004. Af artikel 6 fremgår det, at budgettet for hver af de seks støtteberettigede foranstaltninger kan forhøjes eller nedsættes med højst 20 %, uden at forvaltningskomitéen skal udtale sig. Overskrider ændringen denne grænse, er det muligt at "tilpasse" programmet i kraft af forvaltningskomitéens udtalelse (artikel 7).

De væsentligste af de øvrige forslag går ud på følgende:

- der bør indføres foranstaltninger med henblik på at øge forbruget af honning, og at de støtteberettigede foranstaltninger skal beskrives udførligt.

Da honning er optaget på fortegnelsen over produkter, som kan komme i betragtning til oplysningskampagner og salgsfremstød, finder Kommissionen, at det ikke er hensigtsmæssigt at tage denne anmodning op. En udførlig beskrivelse af indholdet af hver støtteberettiget foranstaltning ville mindske fleksibiliteten for disse programmer, hvorimod medlemsstaterne netop ønsker yderligere fleksibilitet. Kommissionen analyserer hvert program, og dermed hver foreslået foranstaltning, og det væsentligste kriterium for støtteberettigelse går ud på at tilse, at enhver godkendt foranstaltning udelukkende tjener til at opfylde et af målene for de i forordningen fastsatte foranstaltninger. Det er derfor ikke hensigtsmæssigt med en udtømmende liste over "acceptable" tiltag inden for hver foranstaltning.

- nogle medlemsstater anmoder om, at støtteforanstaltningerne vedrørende analyser af honnings fysisk-kemiske kendetegn udvides til at omfatte andre biavlsprodukter (gelée royale, pollen m.v.).

I betragtning af de budgetmæssige begrænsninger forekommer dette ikke at være en prioritet, bl.a. i lyset af de afsatte mængder. Produkter med høj merværdi har lettere ved at bære omkostningerne ved disse analyser end honning.

- andre bisygdomme end varroatoze bør kunne bekæmpes. Denne ordning skal ikke indføre en sundhedspolitik for sektoren. Det er netop for at undgå enhver sammenblanding med veterinærpolitikken, at sygdommene i forbindelse med varroatoze blev udelukket fra biavlsprogrammerne ved ændringen af 2004.

- udgifter, der ikke er afholdt den 31. august i regnskabsåret, bør kunne fremføres til det følgende år. Denne fremførsel er hverken ønskelig eller mulig i betragtning af princippet om budgettets etårighed. En sådan fremførsel kunne resultere i en mindre god udnyttelse af programmerne i det første og andet år.
- bistader bør kunne erhverves. Hvis det kan fastslås, at denne foranstaltning kan bidrage til at opfylde målet om genoprettelse af bibestande, kan den vurderes af Kommissionens tjenestegrene, når programmerne er forelagt.
- det statistiske instrument bør forbedres. Medlemsstaterne skal allerede forelægge en strukturel undersøgelse af sektoren. En årlig revision af tallene er en administrativt tung opgave, hvilket ikke er ønskeligt. Kommissionens tjenestegrene forelægger jævnligt producenterne handelsstatistikker.
- der bør være mulighed for at gennemføre projekter i europæisk sammenhæng mellem flere medlemsstater. Kommissionen anerkender, at sådanne projekter kan have interesse, og præciserer, at sådanne projekter kan godkendes, idet intet forhindrer flere medlemsstater i at samarbejde om et og samme projekt. Med hensyn til finansieringen af disse bør hver deltagende medlemsstat bidrage hertil med sit tildelte budget. En fornyet tildeling af beløb, som ikke er udnyttet inden for disse specifikke projekter, ville modvirke ønsket om en administrativ forenkling.

Endelig nævnes der af og til andre, mere specifikke foranstaltninger; disse berettiger imidlertid ikke til at ændre forordningen. Enhver specifik foranstaltnings berettigelse vil blive undersøgt i forbindelse med analysen af programmerne, inden de godkendes.

5. FORSLAG FRA SEKTORENS ERHVERVSAKTIVE

Såvel industrien (FEEDEM) som producenterne (COPA-COGECA) anerkender, at biavlprogrammerne er relevante, og at de yder en reel støtte til sektoren. De insisterer på den kendsgerning, at dette er det eneste instrument, som sektoren har gavn af.

Produktionssektoren fremsætter følgende forslag:

- der bør skabes garanti for yderligere samarbejde mellem medlemsstaterne og erhvervssektoren i forbindelse med udarbejdelse af programmerne
- nyttige statistiske redskaber bør vedligeholdes
- forskningsprogrammer bør opstilles, og resultaterne bør koordineres bedre
- der bør skabes yderligere fleksibilitet, hvad angår muligheden for at ændre budgettets opdeling efter foranstaltninger i programmets løbeperiode, og
- der bør skabes mulighed for at gennemføre projekter i europæisk sammenhæng mellem flere medlemsstater.

6. KONKLUSION

Forordning (EF) nr. 797/2004 giver tilsyneladende gode resultater i biavlssktoren såvel ud fra medlemsstaternes som biavlernes synsvinkel. Sektoren prægcs af store forskelle i produktionsvilkår, udbredelse og metoder, både hvad angår produktion og afsætning.

De prioriterede foranstaltninger, som fastlægges i forordningen, er ganske vist budgetmæssigt begrænsede, men de har udvist en kvalitativ værdi. Det, at programmerne siden 2004 har været treårige, har efter alt at dømme skabt yderligere fleksibilitet med hensyn til udarbejdelsen og gennemførelsen af disse.

På grundlag af de enkeltheder, der er fremlagt i nærværende beretning, finder Kommissionen det ikke nødvendigt at ændre forordning (EF) nr. 797/2004. Til gengæld kunne Kommissionen inddrage de fleste medlemsstatsers ønske om større fleksibilitet og erhvervssektorens anmodning om mulighed for at ændre programmer i løbeperioden, uden at dette dog påvirker det samlede disponible budget for hver medlemsstat, i udarbejdelsen af et udkast til ændring af Kommissionen forordning (EF) nr. 917/2004.